

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 44/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., CSc., N. Z., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom v Nových Zámkoch v konaní vedenom pod sp. zn. 5 NcPo 16/2003 a Krajským súdom v Nitre v konaní o jeho odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu v Nových Zámkoch vedenom pod č. k. 5 NcPo 16/2003-48 z 24. novembra 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., CSc., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2004 doručená sťažnosť Ing. M. P., CSc., N. Z., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Okresným súdom v Nových Zámkoch (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 NcPo 16/2003 a Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní o jeho odvolaní proti uzneseniu okresného súdu vedenom pod č. k. 5 NcPo 16/2003-48 z 24. novembra 2003.

Porušenie svojich uvedených práv vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom a z príloh sťažnosti vyplývajúcom skutkovom stave.

Sťažovateľ podal 29. októbra 2003 okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia proti odporcovi „Slovenský plynárenský priemysel, a. s., odštepný závod: OZ Komárno, Mederčská 81, 945 01 Komárno, stále pracovisko: stredisko Nové Zámky, Nové Zámky, Gúgska 130“, ktorým sa domáhal obnovenia dodávky plynu do jeho prevádzkarne v Nových Zámkoch, Dvorská cesta 8. Sťažovateľ tvrdil, že dlh, nedoplatok za dodávky plynu, už uhradil, a preto mu má byť za nezmenených podmienok obnovená dodávka plynu. Sťažovateľ zároveň požiadal okresný súd o oslobodenie od súdnych poplatkov a svoje osobné pomery zdokumentoval výpisom z daňového priznania za rok 2002. Sťažovateľovi bola 13. novembra 2003 doručená výzva okresného súdu, aby doplnil údaje o jeho pomeroch potrebné pre rozhodnutie o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o upresnenie označenia odporcu. Sťažovateľ 14. novembra doručil okresnému súdu reakciu na výzvu z predošlého dňa. Okresný súd uznesením č. k. 5 NcPo 16/2003-48 z 24. novembra nevyhovel sťažovateľovej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov hlavne preto, lebo dospel k záveru, že je schopný uhradiť súdny poplatok vo výške 5 000 Sk. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ 8. decembra 2003 cestou okresného súdu odvolanie krajskému súdu, ktorý do doby podania sťažnosti ústavnému súdu vo veci nerozhodol.

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho označených práv došlo nerešpektovaním ustanovenia § 75 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého o predbežnom opatrení rozhodne súd bez zbytočného odkladu najneskôr do 30 dní od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Podľa sťažovateľovho názoru ide o kogentné ustanovenie, ktoré bezvýhradne požaduje, aby o návrhu na vydanie predbežného opatrenia bolo rozhodnuté v 30-dňovej lehote bez ohľadu na to, či o nej treba rozhodnúť v dvojstupňovom konaní o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. V nedodržaní 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia vidí sťažovateľ zbytočné prietahy v konaní. Tvrdí, že neobnovenie dodávok zemného plynu slúžiaceho

na vykurovanie jeho prevádzky mu v zime sťažuje činnosť. Sťažovateľ tvrdí, že ku zbytočným priet'ahom ničím neprispel.

Porušenie svojich uvedených práv vidí sťažovateľ aj v tom, že okresný súd požadoval k rozhodnutiu o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov doplnenie údajov, hoci tieto v skutočnosti nepotreboval. Polemizuje s argumentáciou okresného súdu, na základe ktorej mu uznesením č. k. 5 NcPo 16/2003-48 nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Tvrdí, že označenie odporcu bolo už v jeho pôvodnom návrhu správne, a preto ho okresný súd nemal vyzývať na jeho upresnenie.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho práv na spravodlivú súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní sp. zn. 5 NcPo 16/2003 a krajským súdom v konaní o jeho odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 NcPo 16/2003-48 z 24. novembra 2003 a aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250 000 Sk.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či má náležitosti predpísané v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto treba považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť

porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03-8).

Vznik zbytočných prietáhov vyvodzuje sťažovateľ výlučne z nedodržania zákonnej 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 75 ods. 4 OSP a z údajnej neúčelnosti niektorých úkonov okresného súdu.

Ústavný súd konštatuje, že v okolnostiach prípadu neznamena prekročenie 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia vznik zbytočných prietáhov v konaní, ktoré by mohli zasiahnuť do sťažovateľových práv podľa ústavy a dohovoru. Prekročenie uvedenej poriadkovej lehoty neznamena automatický vznik zbytočných prietáhov v konaní, ktoré by mali charakter porušenia práv podľa ústavy alebo dohovoru, ale zákonné zakotvenie tejto lehoty znamená, že doba potrebná na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia sa posudzuje prísnejšie ako v prípade doby potrebnej na vydanie iných súdnych rozhodnutí. Okresný súd priebežne a primeraným tempom konal o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, rozhodnutie o ktorej muselo predchádzať rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Celková doba konania krajského súdu o sťažovateľovom odvolaní je dosiaľ taktiež primeraná. Sťažovateľova žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov aj následné odvolanie predstavujú využitie jeho zákonných procesných práv. Primeranú dobu potrebnú na rozhodnutie o jeho návrhoch nemožno pričítať na vrub súdu.

Úkony okresného súdu, zvlášť jeho výzva zo 6. novembra 2003 doručená sťažovateľovi 13. novembra 2003, nie sú zjavne neúčelné a mohli prispieť k rozhodnutiu o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov alebo k rozhodnutiu o jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Navyše treba uviesť, že medzi sťažovateľom opísaným skutkovým stavom a čl. 48 ods. 1 ústavy, ktorého porušenie sťažovateľ opakovane namieta, nie je obsahová súvislosť. Článok 48 ods. 1 ústavy znie: „Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.“ Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho ústavných práv

došlo zbytočnými priet'ahmi v súdnom konaní spočívajúcimi v prekročení zákonnej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia a v neúčelných úkonoch okresného súdu. Takýmto skutkovým stavom nemožno zasiahnuť do práv podľa čl. 48 ods. 1, ale do práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorý však sťažovateľ neuvádza.

Preto je sťažovateľova sťažnosť zjavne neopodstatnená. Zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti nemožno odstrániť. Preto ústavný súd nevyzval sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu ani na odstránenie ďalších nedostatkov jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2004